

Kattava tutkimus tuomiosta Raamatussa

Johdanto

Raamatun tuomion käsite on monitahoinen ja kattaa ihmisen vastuun oikean ja väärän erottamisessa, jumalallisen auktoriteetin oikeudenmukaisuuden ylläpitämisessä ja lopullisen eskatologisen tilinteon, joka tunnetaan tuomiopäivänä. Sekä Vanhan että Uuden testamentin opetukseen juurtunut tuomio muistuttaa Jumalan vanhurskaudesta, armon tärkeydestä ja koko luomakunnan – mukaan lukien ihmiset, enkelit ja itse maailma – vastuusta. Tämä dokumentti järjestää keskeiset Raamatun jakeet loogiseen ajatushierarkiaan, joka etenee tuomion inhimillisestä näkökulmasta jumalallisiin periaatteisiin, uskovien rooliin ja lopun ajan tapahtumiin. Yksinomaan raamatullisiin lähteisiin nojaten tämä rakenne pyrkii tarjoamaan kattavan opiskelutyökalun sen ymmärtämiseksi, miten tuomiota kuvataan sekä nykyisenä eettisenä ohjeena että tulevana jumalallisena todellisuutena. Jakeet esitetään viittausten ja tekstin kanssa (pääasiassa englanninkielisestä standardiversiosta, huomautuksin NIV-käännöksestä tai muunnelmista), varmistaen, ettei mitään ole jätetty pois, samalla kun ristiviittaukset ovat päällekkäisiä.

I. Arvostelukyvyn inhimilliset näkökohdat

A. Varoitukset tekopyhästä tai epävanhurskaasta tuomitsemisesta

1. Yleiset kiellot ja oikeudenmukaisuuden vaatimukset

- Moos. 19:15: Älä vääristele oikeutta, äläkä suosi köyhiä äläkä mahtavia, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti.
- Sananlaskut 31:9: Puhukaa ja tuomitkaa oikein, ajakaa köyhien ja tarvitsevien oikeutta.
- Matteus 7:1-5: Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, teille mitataan. Miksi näet rikan veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? Tai kuinka voit sanoa veljellesi: 'Anna minun ottaa rikka silmästäsi'; kun malka on omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, niin vasta sitten näet ottaa rikan veljesi silmästä.
- Matteus 7:2: Sillä millä tuomiolla te tuomitsette teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, teille mitataan.
- Luukas 6:37-38: Älkää tuomitko, niin teitä ei tuomita. Älkää kadottako, niin teitä ei kadoteta. Antakaa anteeksi, niin teille annetaan anteeksi. Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, täytetty, ravisteltu ja yltäkylläinen, pannaan teidän helmaan. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan takaisin.
- Joh. 7:24: Älkää tuomitko ulkokuoren perusteella, vaan tuomitkaa oikealla tuomiolla.
- Room. 2:1-3: Sinulla, ihminen, ei siis ole mitään puolustusta, kenelläkään teistä, jotka tuomitset. Sillä toista tuomitessasi tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja asioita. Me tiedämme, että Jumalan tuomio on oikeassa niiden päällä, jotka senkaltaisia tekevät. Luuletko, ihminen, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja teet itse niitä, että sinä vältät Jumalan tuomion?
- Roomalaiskirje 2:1: Sinulla, ihminen, ei siis ole mitään puolustusta, kenelläkään teistä, jotka tuomitset. Sillä toista tuomitessasi sinä tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.
- Jaakobin kirje 4:11-12: Älkää puhuko pahaa toisistanne, veljet. Joka puhuu veljeään pahaa tai tuomitsee veljensä, se puhuu pahaa lakia vastaan ja tuomitsee lain. Mutta jos sinä tuomitset lain, et ole lain noudattaja, vaan tuomari.

Yksi on myös lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja tuomita tuhon. Mutta kuka sinä olet tuomitsemaan lähimmäistäsi?

2. Halveksunnan välttäminen tai kompastumisen aiheuttaminen

- Matteus 6:1–34: (Laaja kohta vanhurskauden harjoittamisesta salassa tuomion välttämiseksi; avain: Varo harjoittamasta vanhurskauttasi ihmisten edessä, jotta he näkisivät sinut, sillä silloin teillä ei ole palkkaa Isältäanne, joka on taivaissa...)
- Matteus 7:12: Niin kuin te siis tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää tekin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.
- Luukas 6:31–42: (Kultainen sääntö ja tuomitseminen; avain: Tee toisille niin kuin haluaisit heidän tekevän sinulle... Miksi näet rikan veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?) (NIV)
- Joh. 8:1–8: (Aviorikoksesta kiinni jäänyt nainen; avain: Joka teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisenä häntä kiven.) (NIV)
- Roomalaiskirje 12:16–19: Eläkää sopuossuussu keskenänne. Älkää olko ylpeitä, vaan seurustelkaa vähävaraisien kanssa. Älkää koskaan olko itse viisaita. Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on kunniallista kaikkien ihmisten silmissä. Jos mahdollista, niin paljon kuin teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. Rakkaani, älkää koskaan kostako itse, vaan jättäkää se Jumalan vihan varaan... (NIV)
- Roomalaiskirje 12:19: Rakkaani, älkää älkää itse kostako, vaan jättäkää se Jumalan vihan varaan. Sillä on kirjoitettu: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra."
- Roomalaiskirje 14:1–13: (Koko luku kiistanalaisten asioiden tuomitsematta jättämisestä; avain: Hyväksykää heikkouskoinen, älkääkä enää kiistekö kiistanalaisista asioista... Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme...)
- Room. 14:3-4: Älköön syöjä halveksuko syömätöntä, älköönkä syömättä jättävä tuomitko syöjää, sillä Jumala on ottanut hänet vastaan. Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu, ja hän pysyy pystyssä, sillä Herra voi hänet pystyssä pitää.
- Roomalaiskirje 14:10-12: Miksi tuomitset veljesi? Tai miksi halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen. Onhan kirjoitettu: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, jokainen polvi on notkistuva minun edessäni ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa." Niin jokainen meistä on siis tekevä tilin itsestään Jumalalle.
- Roomalaiskirje 14:10: Miksi tuomitset veljesi? Tai miksi halveksit veljeäsi? Sillä me kaikki joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen.
- Roomalaiskirje 14:12-13: Niin on siis jokaisen meistä tehtävä Jumalalle tili itsestään. Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme, vaan päättäkää, ettette saa veljellenne mitään pahennusta tai estettä.
- Roomalaiskirje 14:12: Niin jokaisen meistä on siis tehtävä itsestään tili Jumalalle.
- 1. Korinttilaisille 8:7–13: (Omastatunnosta ja siitä, ettei saastuta toisia; avain: Kaikilla ei kuitenkaan ole tätä tietoa. Jotkut taas, koska ovat aiemmin olleet tekemisissä epäjumalien kanssa, syövät uhriruokaa, ja heidän omatuntonsa, koska se on heikko, on saastunut...)
- Gal. 6:1-6: Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, teidän hengellisten tulee ojentaa häntä lempeyden hengessä. Pitäkää silmällä itseänne, ettette teitäkään kiusattaisi... (NIV)
- Efesolaiskirje 4:29: Älkää suustanne lähtekö mitään turmelevaa puhetta, vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyväksi ja rakentavaa, sopivasti ja siten otollista kuulijoille.

B. Erottelukyvyyn ja viisaan harkintakyvyyn kehittäminen

1. Erottelukyvyyn lähteet (Jumalasta, käytännöstä ja Raamatusta)

- Sananlaskut 2:6-9: Sillä Herra antaa viisautta, hänen suustaan tulee tieto ja ymmärrys. Hän varastoi oikeamielisille terveen viisauden. Hän on kilpi nuhteettomasti vaeltaville, varjelee oikeuden polkuja ja varjelee pyhiensä tien. Silloin sinä ymmärrät vanhurskauden, oikeuden ja oikeudenmukaisuuden, jokaisen hyvän tien.

- Sananlaskut 3:21-23: Poikani, älä kadota näitä näkyvistäsi. Säilytä viisaus ja ymmärrys, niin ne ovat sielullesi elämä ja kaulallesi kaunistus. Silloin vaellat tiesi turvallisesti, eikä jalkasi kompastu.
- 1. Korinttilaisille 2:14-15: Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen tuomitsee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan tuomitse.
- Heprealaiskirje 4:12: Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen, terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja lävistää syvälle sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija.
- Heprealaiskirje 5:12-14: Vaikka teidän jo pitäisi olla opettajia, te tarvitsette jälleen jonkun, joka opettaa teille Jumalan sanojen alkeiskäsityksiä. Te tarvitsette maitoa, ette vahvaa ruokaa, sillä jokainen, joka elää maidolla, on taitamaton vanhurskauden sanassa, koska hän on lapsi. Mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niille, joiden arvostelukyky on harjoituksen kautta harjaantunut erottamaan hyvän pahasta.
- Jaakobin kirje 3:17: Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, ymmärtäväistä, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, puolueetonta ja vilpitöntä.
- 2. Timoteus 3:14-17: Mutta sinä pysy siinä, minkä olet oppinut... Jokainen Raamattu on Jumalan hengittämä ja hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa... (NIV)

2. Koetteleminen ja tutkiminen (henget, opetukset ja kaikki)

- 1. Tessalonikalaiskirje 5:21-22: Koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on. Karttakaa kaikkea pahaa.
- 1. Johanneksen kirje 2:3-6: Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, jos pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", mutta ei pidä hänen käskyjään, se on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä Jumalan rakkaus on totisesti täydellinen. Siitä me tiedämme, että olemme hänessä: joka sanoo pysyvänsä hänessä, sen tulee vaeltaa samalla tavalla, kuin hän vaelsi.
- 1. Joh. 3:23-24: Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän on uskottava hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastettava toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. Joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.
- 1. Johanneksen kirje 4:1-13: Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta. Monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan... (laaja kertomus henkien ja rakkauden koettelemisesta).

C. Ihmisen rooli riitojen ja elämän asioiden ratkaisemisessa

1. Uskovien keskuudessa (pyhimysten suosiminen maallisten hovien sijaan)

- 1. Korinttilaisille 4:5: Älkää siis tuomitko, ennen kuin aika on, ennen kuin Herra tulee, joka tuo valoon pimeydessä olevat ja tuo ilmi sydämen aivoitukset. Silloin kukin saa kiitoksensa Jumalalta.
- 1. Korinttilaisille 6:1-6: Rohkeneeko joku teistä, jolla on riitaa toista vastaan, ryhtyä oikeuteen jumalattomien edessä pyhien sijaan? Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Ja jos te olette maailman tuomitsemassa, ettekö te ole kykenemättömiä ratkaisemaan mitättömiä asioita? Ettekö tiedä, että meidän on tuomittava enkeleitä? Kuinka paljon enemmän siis eläviä asioita! Jos teillä on sellaisia riita-asioita, miksi teette niitä alempiarvoisten eteen? Sanon tämän teidän häpeäksenne. Eikö teillä ehkä ole ketään, joka olisi niin viisas, että voisi ratkaista veljien välisen riidan, vaan veli käy oikeutta veljeään vastaan, ja vieläpä uskottomien edessä? (NIV-muunnos dokumentissa)
- 1. Korinttilaisille 6:1-5: Rohkeneeko joku teistä, kun hänellä on riita-asia lähimmäistään vastaan, käydä oikeutta epävanhurskaiden etkä pyhien eteen? Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos te tuomitsette maailman, ettekö te ole kykeneviä perustamaan pienimpiäkin oikeusistuimia? Ettekö tiedä, että me tuomitsemme enkeleitä? Kuinka paljon enemmän eläviä asioita? Jos teillä on siis oikeusistuimia, jotka käsittelevät eläviä asioita, niin asetatteko tuomareiksi sellaisia, jotka eivät ole minkään arvoisia seurakunnassa? Minä sanon

tämän teidän häpeäksenne. Eikö teidän joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka kykenisi ratkaisemaan veljiensä asian?

2. Itsetuomitseminen suuremman tuomitsemisen välttämiseksi

- 1. Korinttilaisille 11:31: Mutta jos me itseämme tuomitsemme, meitä ei tuomittaisi.
- 1. Korinttilaisille 9:27: Mutta minä kuritan ruumistani ja pidän sen kurissa, etten itse, saarnattuani muille, joutuisi kelvottomaksi.

II. Jumalalliset tuomion periaatteet

A. Jumalan auktoriteetti lopullisena tuomarina

1. Vanhurskaus ja puolueettomuus Jumalan tuomiossa

- Psalmi 98:9: Herran edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maan. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa, kansat oikeudenmukaisesti.
- Jesaja 54:17: Ei mikään ase, joka sinua vastaan valmistetaan, menesty, ja sinä torjut jokaisen kielen, joka nousee sinua vastaan oikeuteen. Tämä on Herran palvelijoiden perintöosa ja heidän oikeutensa minulta, sanoo Herra.
- Daniel 7:9-10: Minä näin, ja katso, valtaistuimia asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui; hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa; hänen valtaistuimensa oli kuin tulen liekit, ja sen pyörät olivat kuin palava tuli. Tulivirta lähti ja lähti hänen edessään; tuhat tuhatta palveli häntä, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seiso i hänen edessään; ja oikeus istui tuomitsemaan, ja kirjat avattiin.
- Apostolien teot 17:31: Sillä hän on säättänyt päivän, jona hän on tuomitseva maailman vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt; ja hän on antanut kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista.
- 1. Piet. 1:17: Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka tuomitsee puolueettomasti jokaisen tekojen mukaan, niin vaeltakaa pelossa koko maanpaossaolonne ajan.
- 1. Piet. 4:5: Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
- 1. Piet. 4:17: Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se alkaa meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan evankeliumille?

2. Tekojen, salaisuuksien ja sydämien tuomio

- Saarnaaja 12:14: Sillä Jumala saattaa jokaisen teon tuomiolle, jokaisen salaisen asian, niin hyvän kuin pahankin.
- Room. 2:5–12: Kovuutesi ja katumattoman sydämesi tähden sinä kartutat itsellesi vihaa vihan päiväksi, jolloin Jumalan vanhurskas tuomio ilmestyy... (jatkuu palkinnoista ja rangaistuksista).
- Room. 2:5: Kovuutesi ja katumattoman sydämesi tähden sinä kartutat itsellesi vihaa vihan päiväksi, jolloin Jumalan vanhurskas tuomio ilmestyy.
- Room. 2:12: Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntyä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntyä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan.
- Room. 2:16: Sinä päivänä, jona Jumala minun evankeliumini mukaan tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta.
- Room. 6:23: Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.
- Heprealaiskirje 13:4: Pitäköön avioliitto kunniassa kaikkien kesken ja aviovuode saastuttamattomana, sillä Jumala tulee tuomitsemaan haureelliset ja avionrikkoajat.

B. Jeesuksen Kristuksen rooli nimitettynä tuomarina

1. Isältä delegoitu valta

- Joh. 5:21-30: Sillä niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin Poikakin antaa elämän, kenet hän tahtoo. Isä ei tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomioon, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään. ”Totisesti, totisesti, sanon teille: tulee aika, ja se on jo tullut, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja ne, jotka kuulevat, saavat elää. Sillä niin kuin Isällä on itsessään elämä, niin hän on antanut myös Pojalle, että hänellä on itsessään elämä. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee aika, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, pahaan tehneet tuomion ylösnousemukseen. Minä en voi tehdä mitään omin neuvoin. Niin kuin minä kuulen, minä tuomitsen, ja minun tuomioni on oikea, sillä en minä etsi omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. (Laajennettu sisältämään ylösnousemuksen yhteydessä tuomiovallan.)
- Joh. 5:22: Sillä Isä ei tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle.
- Apostolien teot 10:42: Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.

2. Tuomio Jeesuksen sanojen ja opetusten kautta

- Joh. 12:46-48: Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen. Jos joku kuulee minun sanani eikä pidä siitä, sitä minä en tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. Joka hylkää minut eikä ota vastaan minun sanojani, sillä on tuomarinsa: sana, jonka minä olen puhunut, on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.
- Joh. 12:47-48: (Samanlainen kuin yllä; Jeesuksen opetukset ohjenuorana.)
- Joh. 12:48: Joka hylkää minut eikä ota vastaan minun sanojani, sillä on tuomarinsa: sana, jonka minä olen puhunut, on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.

3. Pelastus ja puolustaminen Kristuksen kautta

- Joh. 3:16-18: Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen hänen kauttaan. Yksikään, joka häneen uskoo, ei joudu tuomiksi...
- Joh. 3:17-18: Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen hänen kauttaan. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.
- Joh. 5:24: Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomioon, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.
- Room. 8:1: Ei siis nyt ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.
- 1. Johanneksen kirje 2:1-2: Lapsukaiset, kirjoitan teille tämän, ettette syntiä tekisi. Mutta jos joku syntiä tekeekin, meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.
- 2. Timoteuskirje 4:8: Minulle on tästedes talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka ovat rakastaneet hänen ilmestymistään.

C. Jumalallisen tuomion standardit ja perusta

1. Tekoihin, sanoihin ja tekoihin perustuva

- Matteus 12:36-37: Minä sanon teille: tuomiopäivänä ihmiset tekevät tilin jokaisesta turhasta sanasta, jonka he puhuvat. Sillä sinut julistetaan vanhurskaaksi sanoistasi, ja sanoistasi sinut tuomitaan tuomioon.
- Matteus 25:14-30: Sillä käy niin kuin mies lähti matkalle ja kutsui palvelijansa luokseen ja uskoi heille omaisuutensa. Yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykyjensä mukaan. Sitten hän meni pois. Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni heti ja kauppasi niitä ja voitti viisi leiviskää toiset. Samoin se, jolla oli kaksi leiviskää, voitti kaksi leiviskää toiset. Mutta se, joka oli saanut yhden leiviskän, meni ja kaivoi maahan ja kätki isäntänsä rahat. Pitkän ajan kuluttua noiden palvelijoiden isäntä palasi ja teki heidän kanssaan tilin. Ja se, joka oli saanut viisi leiviskää, tuli esiin, toi viisi leiviskää toiset ja sanoi: 'Herra, sinä annoit minulle viisi leiviskää; katso, minä olen voittanut viisi leiviskää toiset.' Hänen isäntänsä sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelija. Olet ollut uskollinen vähässä, minä panen sinut paljon hoitajaksi. Mene isäntäsi iloon.' Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinä annoit minulle kaksi leiviskää. "Katso, olen voittanut kaksi talenttia lisää." Hänen isäntänsä sanoi hänelle: "Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelija. Olet ollut uskollinen vähässä, minä asetan sinut paljon hoitajaksi. Mene isäntäsi iloon." Myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli esiin ja sanoi: "Herra, minä tiesin sinun olevan ankara mies. Sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, mihin et ole viskannut. Niinpä pelkäsin ja menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, sinulla on se, mikä on sinun." Mutta hänen isäntänsä vastasi hänelle: "Sinä paha ja laiska palvelija! Tiesit, että minä leikkaan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, mihin en ole viskannut? Silloin sinun olisi pitänyt antaa rahani rahanmyyjille, ja tullessani minä olisin saanut omani takaisin korkoineen. Ota siis häneltä talentti ja anna se sille, jolla on kymmenen talenttia. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan lisää, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Ja heitä keltoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siinä paikassa on oleva itku ja hammasten kiristys." (Vertaus talenteista, jossa korostetaan Jumalan antamien resurssien taloudenhoitoon ja uskolliseen käyttöön perustuvaa tuomiota.)
- 1. Korinttilaisille 3:11-15: Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna kuin mikä on pantu, ja se on Jeesus Kristus. Jos joku rakentaa tälle perustukselle kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinästä tai oljista, niin kunkin työ tulee ilmi, sillä se päivä on sen paljastava...
- 2. Korinttilaisille 5:9-10: Olimme paitsi kotona tai poissa, pyrimme olemaan hänelle mieliksi. Sillä kaikkien meidän on ilmestytävä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen, mitä hän ruumiissaan tehnyt on, hyvää tai pahaa.
- 2. Korinttilaisille 5:10: Sillä meidän kaikkien täytyy ilmestyä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen, mitä hän ruumiissaan tehnyt on, hyvää tai pahaa.
- Ilmestyskirja 20:12: Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisovan valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Sitten avattiin toinen kirja, elämän kirja. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.
- Ilmestyskirja 22:12: Katso, minä tulen pian ja tuon palkkani mukani, antamaan jokaiselle hänen tekojensa mukaan.

2. Armo, usko ja pelastus tuomiolta

- Markus 16:16: Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.
- Jaakobin kirje 2:13: Sillä tuomio on armoton sille, joka ei ole osoittanut armoa; armo voittaa tuomion.
- Jaakobin kirje 5:12: Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan älkää maan älkääkään minkään muun valan kautta, vaan teidän sananne olkoon "kyllä" kyllä ja "ei" ei, ettette joutuisi tuomion alaiseksi.
- 1. Joh. 4:17: Näin rakkaus on tullut täydelliseksi meidän keskuudessamme, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä niin kuin hän on, niin olemme mekin tässä maailmassa.

III. Uskovien ja pyhien rooli tuomiossa

A. Maailmaa tuomitsevat pyhimykset, enkelit ja heimot

- Matteus 19:28 Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: uudessa maailmassa, kun Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, tekin, jotka olette minua seuranneet, saatte istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa."
- 1. Korinttilaisille 6:1–5: (Viittaus jakeeseen IC1; korostaa pyhien tuomitsevan maailmaa ja enkelien merkitystä.)
- Ilmestyskirja 20:4: Minä näin valtaistuimia, ja niillä istui ne, joille oli annettu valta tuomita...

B. Opettajille ja johtajille tiukempi harkintakyky

- Luukas 12:42–48: (Vertaus uskollisesta palvelijasta; avain: Jokaiselta, jolle on paljon annettu, paljon vaaditaan...)
- Jaakobin kirje 3:1: Älköön teidän, veljeni, monien tulko opettajiksi, sillä te tiedätte, että meitä, jotka opettamme, tuomitaan ankarammin.

IV. Eskatologinen tuomio (tuomiopäivä ja lopullinen tilinteko)

Tätä osiota laajennetaan keskittymään Heprealaiskirjeen 6:1-2 perusoppeihin "kuolleiden ylösnousemuksesta" ja "iankaikkisesta tuomiosta", jotka kuvataan erottamattomina: ylösnousemus herättää kaikki vastuuseen, mikä johtaa iankaikkisen tuomion peruuttamattomiin lopputuloksiin. Raamatun tekstit korostavat kuoleman jälkeistä välitilaa, eivät välitöntä pääsyä Ilmestyskirjan 21. luvun lopulliseen uuden luomisen taivaaseen. Vanhassa testamentissa ja myöhemmässä juutalaisessa ajattelussa kuolleet menevät Šeoliin (kreikaksi Haades), ja vanhurskaat odottavat Abrahamin helmassa – lohdun paikassa isien seurassa (Luuk. 16:22-23). Uusi testamentti omaksuu tämän juutalaisen kuvan ja täyttää sen Kristuksella: siunatut kuolleet ovat Herran kanssa paratiisissa (Luuk. 23:43; 2. Kor. 5:8; Filippiäiskirje 1:23), kun taas jumalattomat jäävät piinaan Haadeksessa, erotettuina suurella kuilulla (Luuk. 16:26), kunnes ruumiillinen ylösnousemus ja lopullinen tuomio koittavat.

A. Viimeisen tuomion ajoitus ja väistämättömyys

1. Määrätty kuoleman jälkeen ja lopun aikoina

- Matteus 24:36: Mutta sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin.
- Matteus 25:1-13: Silloin taivasten valtakunta on oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja menivät sulhasta vastaan. Viisi heistä oli tyhmiä ja viisi viisasta. Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta viisaat ottivat öljyastiat mukaansa lamppujensa mukanaan. Kun sulhanen viipyi, he kaikki tulivat uneliaiksi ja nukkuivat. Mutta keskiyöllä kuului huuto: "Sulhanen on! Tulkaa ulos häntä vastaan!" Silloin kaikki neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Tyhmät sanoivat viisaille: "Antakaa meille öljyä, sillä lamp- pumme sammuvat." Mutta viisaat vastasivat: "Koska tämä ei riitä meille ja teille, menkää mielu- ummin myyjäin luo ja ostakaa itsellenne." Heidän mennessään ostamaan sulhanen tuli, ja ne, jotka olivat valmiita, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin. Myöhemmin tulivat myös muut neitsyet ja sanoivat: "Herra, herra, avaa meille!" Mutta hän vastasi: "Totisesti, minä sanon teille: minä en tunne teitä." Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä. (Vertaus kymmenestä neitsyestä, joka korostaa valmiuden ja valmistautumisen tarvetta tuomion äkilliseen saapumiseen.)
- Heprealaiskirje 9:27-28: Ja niin kuin ihmisen on määrä kuolla kerran, mutta sen jälkeen tulee tuomio, niin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, ilmestyy toistamiseen, ei syntien tähden, vaan pelas- taakseen ne, jotka häntä odottavat.
- Heprealaiskirje 9:27: Ja niinkuin ihmisen on määrätty kuolevan kerran, mutta sen jälkeen tulee tuomio.

2. Yllätys ja valmistautuminen

- 2. Piet. 3:10–13: Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat jylinän saattelemana, ja taivaankappaleet palovat ja hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siinä tehdään, paljastuvat... Mutta me odotamme hänen lupauksensa mukaan uusia taivaita ja uutta maata, jossa vanhurskaus asuu.

B. Tuomiopäivän tapahtumien kuvaukset

1. Kuolleiden ylösnousemus

Tätä alalukua laajennetaan korostamaan ylösnousemusta porttina iankaikkiseen tuomioon. Vanha testamentti käsittelee jo Šeolia kuolleiden säilytyspaikkana (1. Moos. 37:35; Psalmi 16:10; Daniel 12:2). Toisen temppelin juutalaisessa puheessa tuon valtakunnan autuaaksi puoleksi nimettiin Abrahamin helma: Enkelit kantavat Lasaruksen sinne ja lohduttavat häntä, kun taas rikas mies on Haadeksessa tuskissa, ja heidän välillään on suuri kuilu (Luuk. 16:19-31). Uusi testamentti ei hylkää tätä juutalaista välitilan kuvaa; se yhdistää autuaan puolen paratiisiin ja Kristuksen läsnäoloon. Jeesus sanoo katuvalle ryöväriille: ”Tänään sinä olet minun kanssani paratiisissa” (Luuk. 23:43, kreikaksi paradeisos). Paavali voi siksi sanoa, että lähtö on ”olla Kristuksen kanssa, mikä on paljon parempi” (Filippiäiskirje 1:23) ja olla ”poissa ruumiista ja kotona Herran luona” (2. Korinttilaisille 5:8). Tuo tietoinen odotus – vanhurskaat Kristuksen kanssa paratiisissa, jonka juutalaiset kuulijat tunsivat Abrahamin helmana, ja jumalatomat Haadeksen piinassa – kestää ruumiilliseen ylösnousemukseen asti lopullista tilintekoa varten.

- Daniel 12:1-3: Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka on sinun kansasi johdossa. Ja on oleva ahdingon aika, jollaista ei ole ollut siitä ajasta, kun kansoja on ollut, tähän asti. Mutta siihen aikaan sinun kansasi pelastetaan, jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan. Ja monet maan tomussa makaavista heräävät, jotkut iankaikkiseen elämään, jotkut häpeään ja iankaikkiseen halveksuntaan. Ja viisaat loistavat kuin taivaan kirkas valo, ja ne, jotka saattavat monta vanhurskauteen, niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti. (Ylösnousemuksen ennustus, joka johtaa tuomioon, jonka lopputuloksena on iankaikkinen elämä tai halveksunta.)
- Joh. 5:28-29: Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen.
- Apostolien teot 24:14-15: Mutta sen minä teille tunnustan, että minä sitä tietä, jota he lahkoksi kutsuvat, minä palvelen isiemme Jumalaa, uskoen kaiken, mikä on laissa ja profeettojen kirjoituksissa, ja panen Jumalaan toivon, että on oleva ylösnousemus, jonka nämäkin miehet itse omaksuvat, sekä vanhurskaiden että vanhurskaiden.
- 1. Korinttilaisille 15:51-52: Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Sillä pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina, ja me muutamme. (Kuvaus ylösnousemuksesta Kristuksen paluussa, sidoksissa viimeiseen tuomioon.)
- 1. Tessalonikalaiskirje 4:16-17: Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa. Ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. Sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet jäljelle, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin. Ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. (Uskovien ylösnousemus Kristuksen tulemuksessa, ennen tuomiota.)
- Ilmestyskirja 20:4-6: Minä näin valtaistuimia, ja niillä istui ne, joille oli annettu valta tuomita. Minä näin myös niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käsiinsä. He virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. Muut kuolleet eivät virkosi eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Siunattu ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisestä ylösnousemuksesta! Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhannen vuotta. (Ero vanhurskaiden ensimmäisen ylösnousemuksen ja myöhemmän tuomion ylösnousemuksen välillä.)
- Ilmestyskirja 20:13: Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. (Viittaa yleiseen ylösnousemukseen tuomioksi.)

2. Vanhurskaiden ja jumalattomien erottaminen

Ikuinen tuomio seuraa ylösnousemusta, ja kohtalot ovat peruuttamattomia. Tämä käsittelee yleistä nykykristillistä hämmennystä: monet uskovat uskovien astuvan Ilmestyskirjan luvun 21 viimeiseen taivaaseen heti kuoleman jälkeen, perustuen ilmauksiin kuten ”poissa ruumiista, läsnä Herran luona” (2. Korinttilaisille 5:8). Uusi testamentti opettaa todellista, tietoista läsnäoloa Kristuksen kanssa kuoleman hetkellä (Luukas 23:43; Filippiläiskirje 1:23; 2. Korinttilaisille 5:8; Ilmestyskirja 6:9-11). Tämä läsnäolo on kuitenkin väliparatiisi – sama siunattu osasto, jonka juutalaiset kuulijat tunsivat Abrahamin helmana (Luukas 16:22) – ei vielä uusi taivas ja uusi maa ylösnousemuksen jälkeen. Jeesuksen vertaus säilyttää juutalaisen maantieteen: Lasarus Abrahamin helmassa, rikas mies Haadeksessa, suuri kuilu heidän välillään (Luukas 16:26, kreikaksi chasma mega). Täysi taivaallinen kirkkaus ja elämän puu Jumalan paratiisissa (Ilmestyskirja 2:7; 21:1-4; 22:1-5) odottavat ruumiillista ylösnousemusta ja tuomiota (Joh. 5:28-29; 1. Tesalonikalaiskirje 4:13-17). Välitila ei siis ole sielun uni eikä täydellinen uusi luomus; se on tietoinen lepo Kristuksen kanssa, käyttäen juutalaista Abrahamin helman kategoriaa ja Uuden testamentin nimeä paratiisi.

- Matteus 10:15: Totisesti, minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompi kuin sillä kaupungilla.
- Matteus 12:36-37: Minä sanon teille: tuomiopäivänä ihmiset tekevät tilin jokaisesta turhasta sanasta, jonka he puhuvat. Sillä sinut julistetaan vanhurskaaksi sanoistasi, ja sanoistasi sinut tuomitaan tuomioon.
- Matteus 25:31-46: Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Sitten Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ”Tulkaa, te Isäni siunaamat, ja ottakaa omaksenne valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minä olin janoinen, ja te annoitte minulle juomaa. Minä olin outo, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun luokseni.” Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: ”Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa? Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut luoksemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankeudessa ja kävimme sinun luonasi?” Ja Kuningas vastaa heille: ”Totisesti minä sanon teille: niin kuin te teitte yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te teitte minulle.” Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: ”Menkää pois minun luota, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen. Sillä minun oli nälkä, ettekä te antaneet minulle ruokaa, minun oli jano, ettekä te antaneet minulle juotavaa, minä olin outo, ettekä ottaneet minua luoksenne, alaston, ettekä vaatettaneet minua, sairas ja vankeudessa, ettekä käyneet minun luonani.” Silloin hekin vastaavat sanoen: ”Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastomana tai sairaana tai vankeudessa, emmekä palvelleet sinua?” Silloin hän vastaa heille sanoen: ”Totisesti minä sanon teille: niin kuin ette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä, ette tehneet sitä minulle.” Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään. (Täydellinen teksti lampaista ja vuohista kertovasta vertauksesta, joka kuvaa tuomiota, joka perustuu armon ja myötätunnon tekoihin muita kohtaan Kristuksen palveluksena.)
- Matteus 25:36–41: (Osa lampaista/vuohista; avain: Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: ”Menkää pois minun luota, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen...”)
- Matteus 13:24-30, 36-43: Sitten hän esitti heille toisen vertauksen sanoen: ”Taivasten valtakunta on verrattavissa mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa. Mutta hänen miehiensä nukkuessa hänen vihollisensa tuli ja kylvi rikkaruohoja vehnän sekaan ja meni pois. Ja kun taimet nousivat ja kantoivat viljaa, silloin rikkaruohotkin ilmestyivät. Ja talon isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: ”Isäntä, etkö kylvänyt hyvää siementä peltoosi? Kuinka siinä sitten on rikkaruohoja?” Hän sanoi heille: ”Vihollinen on tämän tehnyt.” Niin palvelijat sanoivat hänelle: ”Tahdotko siis, että menemme ja kokoamme rikkaruohot?” Mutta hän sanoi: ”Ei, ettette rikkaruohoja kerätessänne nyhtäisi niiden mukana myös vehnää. Antakaa molempien kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti, ja elonkorjuuajana minä sanon leikkujille: Kootkaa ensin rikkaruohot ja sitokaa ne kimppeihin poltettavaksi, mutta vehnä kokoakaa minun aitaani.” Sitten hän jätti kansan pois ja meni sisälle taloon. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen

luokseen ja sanoivat: ”Selitä meille vertaus pellon rikkakasveista.” Hän vastasi: ”Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. Pelto on maailma, ja hyvä siemen on valtakunnan lapset. Rikkakasveja ovat pahan lapset, ja vihollinen, joka ne kylvi, on Paholainen. Elonkorjuu on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit. Niin kuin rikkakasveja kerätään ja poltetaan tulella, niin on myös maailman lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he keräävät hänen valtakunnastaan kaikki synnintekijät ja kaikki lainrikkokat ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.” (Vertaus rikkaruohoista/lusteista, joka opettaa olennaisesti eskatologista tuomiota: aikakauden lopun sadonkorjuuta, jossa enkelit erottavat lainrikkokat tuliseen pätsiin, kun taas vanhurskaat loistavat Isän valtakunnan kirkkaudessa. Tämä havainnollistaa elävästi valtakunnan sekavaa tilaa lopulliseen erotteluun asti.)

- Matteus 13:47-50: ”Taivasten valtakunta on kuin mereen heitetty verkko, joka kokosi kaikenlaisia kaloja. Kun se tuli täyteen, ihmiset vetivät sen maihin, istuutuivat ja lajittelivat hyvät astioihin, mutta huonot heittivät pois. Näin käy maailman lopussa. Enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys.” (Vertaus verkosta, joka vahvistaa lopullista lajittelua maailman lopussa samalla tulisessa pätsissä tapahtuvalla jumalattomien lopputuloksella kuin rikkaruohovertauksessa ja Matteuksen evankeliumin luvussa 25 kuvataan, ja korostaa jumalallisen tuomion varmuutta ja ankaruutta pahaa kohtaan.)

3. Enkelien ja jumalattomien tuomio

- 2. Piet. 2:4: Sillä Jumala ei säästänyt enkeleitäkään, kun he syntiä tekivät, vaan syöksi heidät pimeyden pimeyteen ja laski heidät säilytettäväksi tuomioon asti.
- 2. Piet. 2:9: Herra siis tietää, miten pelastaa jumalaiset kiusauksesta ja miten varjella jumalattomat rangaistuksen alaisina tuomion päivään asti.
- 2. Piet. 3:7: Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säilytettyinä jumalattomien ihmisten tuomion ja tuhon päivään.
- Juudas 1:6: Ja ne enkelit, jotka eivät pysyneet omassa valta-asemassaan, vaan jättivät oman asuinsijansa, hän on pitänyt iankaikkisissa kahleissa pimeyden alla suuren päivän tuomioon asti.

4. Suuri valkoinen valtaistuini ja avatut kirjat

- Ilmestyskirja 11:18: Kansakunnat raivosivat, mutta sinun vihasi on tullut, aika on tuomita kuolleet ja palkita palvelijasi, profeetat, pyhät ja ne, jotka pelkäävät sinun nimeäsi, pienet ja suuret, ja tuhota maan tuhoajat.
- Ilmestyskirja 13:8: Ja kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat sitä, kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan ennen maailman perustamista.
- Ilmestyskirja 20:1–15: (Tuhatvuotinen valtakunta ja viimeinen tuomio; avain: Minä näin suuren, valkoisen valtaistuimen... Ja kuolleet tuomittiin kirjojen kirjoitusten perusteella, tekojensa mukaan.)
- Ilmestyskirja 20:1–15: (Täydellinen kuvaus; avain: Minä näin enkelin... Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisovan valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin...)
- Ilmestyskirja 20:7: Ja kun ne tuhat vuotta ovat kuluneet, Saatana päästetään vankilastaan.
- Ilmestyskirja 20:11-15: Minä näin suuren, valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan. Hänen kasvojensa edestä maa ja taivas pakenivat, eikä niille löytynyt sijaa. Minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisovan valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin...
- Ilmestyskirja 20:11-15: Minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan. Hänen kasvojensa edestä maa ja taivas pakenivat, eikä niille löytynyt sijaa. Minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisovan valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin... Ja jos jonkun nimeä ei löydetty elämän kirjasta, se heitettiin tuliseen järveen.
- Ilmestyskirja 20:12: Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisovan valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Sitten avattiin toinen kirja, elämän kirja. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

C. Lopullisen tuomion seuraukset

1. Palkinnot, uusi luominen ja iankaikkinen elämä

- Ilmestyskirja 21:4: Hän pyyhkii pois kaikki kyynleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, eikä surua eikä valitusta eikä kipua enää ole, sillä kaikki entinen on mennyt.

2. Ikuinen rangaistus ja toinen kuolema

- Matteus 25:46: Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.
- Ilmestyskirja 20:14-15: Silloin Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja jos jonkun nimeä ei löydetty elämän kirjasta, se heitettiin tuliseen järveen. (Lisätty korostamaan jumalattomien lopullista kohtaloa ylösnousemuksen ja tuomion jälkeen.)

Järjestys kuolemasta lopulliseen kohtaloon

1. Ihminen kuolee [Heprealaiskirje 9:27].
2. Ihminen astuu kuolleiden välitilaan: vanhurskaat Abrahamin helmaan / paratiisiin Kristuksen luokse; jumalattomat vaivaan tuonelassa [Luuk. 16:19–31][Luuk. 23:43][Ilmestyskirja 20:13].
3. Uskovat ovat Herran luona paratiisissa, Abrahamin helman Uuden testamentin täyttymyksessä [Luuk. 16:22][Luuk. 23:43][2. Korinttilaisille 5:8][Filippiläiskirje 1:23].
4. Kristus palaa [1. Tessalonikalaiskirje 4:16–17].
5. Kuolleet herätetään [Joh. 5:28–29][Apostolien teot 24:15][1. Korinttilaisille 15:51–52].
6. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä erottamaan vanhurskaat jumalattomista [Matteus 13:41–43][Matteus 25:31–46].
7. Uskovat ilmestyvät Kristuksen tuomioistuimen eteen tiliä ja palkkiota varten [2. Korinttilaisille 5:10][1. Korinttilaisille 3:11–15].
8. Suuri valkoinen valtaistuin ilmestyy ja kirjat avataan [Ilmestyskirja 20:11–12].
9. Vanhurskaat pääsevät iankaikkiseen elämään [Matteus 25:46][Ilmestyskirja 21:3–4].
10. Jumalattomat menevät tulijärveen / toiseen kuolemaan [Ilmestyskirja 20:14–15].

Raamatun ero	Kuolema	Väliaikainen tila	Ylösnousemus	Tuomio	Lopputulokset
”Uskovat”, ”lampaat”, ”valtakunnan lapset”, ”vehnä”, ”vanhurskaat” [Joh. 3:16–18][Joh. 10:27– 28][Matteus 13:38, 43, 49][Matteus 25:31–46]	”Ihmisen on määrätty kuolevan kerran” [Hepre- alaiskirje 9:27]	”Abrahamin helmaan / paratiisiin Kristuksen luona” [Luuk. 16:22][Luuk. 23:43][2. Korinttilaisille 5:8][Filip- piläisille 1:23]	”Kristuksessa kuolleet nousevat ensin ylös”; ”me kaikki muutimme” [1. Tessa- lonikalaiskirje 4:16–17][1. Korinttilaisille 15:51–52]	”Meidän kaikkien täytyy ilmestyä Kristuksen tuomioistuimen eteen” [2. Korinttilaisille 5:10]; ”kunkin teko tulee ilmi” [1. Korinttilaisille 3:11–15]	”Vanhurskaat iankaikkiseen elämään”; ”ei kadotustuomiota” [Matteus 25:46][Rooma- laisille 8:1][Ilmestyskirja 21:3–4]

Raamatun ero	Kuolema	Väliaikainen tila	Ylösnousemus	Tuomio	Lopputulokset
”Vääriä profeettoja”, ”väriä opetuslapsia”, ”Herra, Herra” -ihmisiä, ”rikkaruohoja”, ”pahan lapsia”, ”lainrikkioja” [Matteus 7:21–23][Matteus 13:38, 41, 49]	He kuolevat julkisen tunnustuksen jälkeen, mutta Jeesus sanoo: ”En ole koskaan tuntenut teitä” [Matteus 7:21–23]	He pysyvät tuomion alaisina kuoleman jälkeen [Heprealaiskirje 9:27].	”Enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista” [Matteus 13:49]; ”elonkorjuu on maailmanajan loppu” [Matteus 13:39]	”Ihmisen Poika lähettää enkelinsä”, ja ”he kokoavat hänen valtakunnanastaan kaikki synnintekijät ja kaikki lainrikkioja” [Matteus 13:41]; ”Minä en ole koskaan tuntenut teitä” [Matteus 7:23]	”Heittäkää heidät tuliseen pätsiin”; ”itkien ja kiristellen hampaitaan” [Matteus 13:42, 50]; ”iankaikkinen rangaistus” [Matteus 25:46]
”Epäuskoiset”, ”vuohet”, ”tuomitut”, ne, joita ei ole elämän kirjassa [Joh. 3:18, 36][Matteus 25:31–46][Ilmestyskirja 20:15]	He kuolevat epäuskoisina ja ovat jo tuomittuja [Joh. 3:18, 36]	”Kuolema ja Haades” pitävät kuolleita kiinni määrättyyn aikaan asti [Ilmestyskirja 20:13]; rikas mies on piinassa Luukkaan evankeliumin luvussa 16 [Luuk. 16:19–31]	”Pahaa tehneet tulevat tuomion ylösnousemukseen” [Joh. 5:29]; ”sekä vanhurskaiden että jumalattomien ylösnousemukseen” [Apostolien teot 24:15]	”Kuolleet, suuret ja pienet, seisoivat valtaistuimen edessä”; ”kirjat avattiin” [Ilmestyskirja 20:11–12]; ”tuomittiin kirjojen perusteella” [Ilmestyskirja 20:12]	”Kuolema ja Haades heitettiin tuliseen järveen... toinen kuolema” [Ilmestyskirja 20:14–15]; ”iankaikkinen rangaistus” [Matteus 25:46]
”Kuolleet yleensä” [Joh. 5:28–29][Apostolien teot 24:15]	Kaikki kuolevat kerran [Heprealaiskirje 9:27]	Kuolleet odottavat [Luuk. 16:19–31][Ilmestyskirja 20:13]	”Kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin.” [Joh. 5:28–29]	Kuolemaa seuraa tuomio [Hepr. 9:27]; Kristus tuomitsee ”ihmisten salaisuudet” [Room. 2:16]	”Elämän ylösnousemus” tai ”tuomion ylösnousemus” [Joh. 5:29]
”Enkelit, jotka syntiä tekivät” [2. Piet. 2:4][Juud. 6]	He tekivät syntiä, eivätkä heitä säästetty [2. Piet. 2:4]	”Pidettyinä synkeyden kahleissa” / ”ikuisissa kahleissa synkeyden alla” [2. Piet. 2:4][Juud. 6]	Odota ”suuren päivän tuomiota” [Juud. 6]	Suuren päivän tuomio [Juud. 6]	Tuomio / tuomio [Juud. 6]

Johtopäätös

Yhteenvetona voidaan todeta, että Raamatun opetukset tuomiosta paljastavat tasapainoisen näkemyksen, joka kehoittaa uskovia käyttämään viisasta harkintaa jokapäiväisessä elämässä ja samalla luovuttamaan lopullisen auktoriteetin Jumalalle ja Kristukselle. Varoituksista tekopyhää tuomiota vastaan aina armon lupaukseen uskon kautta, Raamattu korostaa tekoihin, sanoihin ja sydämen aikomuksiin perustuvaa vastuullisuutta. Tuomiopäivän eskatologinen näky, mukaan lukien kuolleiden ylösnousemus jumalallisen tilinteon edeltäjänä, korostaa vanhurskaiden lunastuksen toivoa

ja jumalattomien vakavia seurauksia, jotka huipentuvat uuteen luomiseen, jossa vanhurskaus asuu. Tämä hierarkkinen tutkimus kannustaa lukijoita elämään rehellisesti, tavoittelemaan hengellistä kypsyyttä ja luottamaan Jeesukseen sekä tuomarina että puolustajana, edistäen elämää, joka on sopusoinnussa Jumalan oikeudenmukaisen ja rakastavan luonteen kanssa. Lisäpohdintaa varten pohdi, miten nämä periaatteet soveltuvat henkilökohtaiseen etiikkaan ja yhteisölliseen vuorovaikutukseen nykyään.